

Kto uwierzy i ochrzczony
zostanie, będzie zbawiony

Znaczenie i rzeczywistość chrztu

Egzemplarz bezpłatny

Tytuł oryginału

Errettung durch Glaube und Taufe

Copyright 2018 i wydane przez
www.himmlisches-jerusalem.de

Kontakt

E-mail: halhlusz@gmail.com

Bóg szuka prawdziwych czcicieli

Kiedy uwierzysz w Pana Jezusa, wtedy bardzo ważne jest, abyś się ochrzcił. Czym jest chrzest? Wielu uważa, że chrzest to tylko formalność i rytuał. Tak jednak nie jest. Chrzest jest rzeczywistością, którą każdy wierzący musi znać. W Biblii czytamy o trzech wspaniałych wydarzeniach, które w jasny sposób pokazują znaczenie chrztu.

1. Przejście Izraelitów przez Morze Czerwone (2.Księga Mojżeszowa, rozdział 14)
 2. Przejście przez Jordan i wejście do dobrej ziemi (Księga Jozuego, rozdziały 3 i 4)
 3. Arka Noego ratuje przed potopem (1.Księga Mojżeszowa, rozdział 7)
- Każde z tych wydarzeń jest obrazem rzeczywistości chrztu.

1. Przejście przez Morze Czerwone (2.Ks. Mojż. rozdz. 14)

Po długiej niewoli Izraelitów w Egipcie, Bóg swoją mocą zesłał na faraona 10 plag, po których faraon w końcu pozwolił Izraelitom wyjść z Egiptu. Aby pokazać drogę, którą mieli iść, Bóg szedł przed nimi w dzień w obłoku, a w nocy w słupie ognia. Po uwolnieniu Izraelitów, faraon zmienił zdanie i ze swoim wojskiem zaczął ich ścigać. Izraelici znaleźli się w wielkim niebezpieczeństwie. Przed nimi było Morze Czerwone, a z tyłu zbliżał się faraon ze swoim wojskiem. Wtedy Bóg kazał Mojżeszowi wyciągnąć rękę z laską nad morze i wody morza rozdzieliły się. W ten sposób Bóg umożliwił ludowi przejście suchą nogą przez wody morza. Faraonowi także udało się wejść do rozdzielonych wód morza, ale wraz z wyjściem ostatniego Izraelity z rozdzielonych wód Morza Czerwonego, woda cofnęła się i pochłonęła całe wojsko faraona. Paweł pisząc o chrzcie, odwołuje się do tego wydarzenia (1.Kor.10:1-2). Te wer-

sety pokazują trzy aspekty chrztu. Chrzt jest pod obłokiem, przez morze, w Mojżesza (w języku greckim dosłownie w Mojżesza).

Obłok należy do nieba. Morze należy do ziemi. Chrzt w wodzie odpowiada zanurzeniu w Morzu Czerwonym. Jest to widoczny znak chrztu, a to oznacza, że od tego momentu już należysz do Boga. Oprócz tego jest jeszcze duchowa rzeczywistość chrztu, którą symbolizuje obłok.

Chrzest w wodzie i w Duchu Świętym

W Biblii, obłok jest obrazem Ducha Świętego. Rzeczywistość chrztu bierze początek w Duchu Świętym. Tak, jak nie można zobaczyć powietrza, tak samo nie można zobaczyć Ducha Świętego. A więc obłok wskazuje na duchową rzeczywistość chrztu. Ponieważ naszymi oczami nie możemy zobaczyć duchowej rzeczywistości, w Biblii pisze o widocznej wodzie jako symbolu niewidzialnego Ducha Świętego. Woda jest widocznym

świadcstwem, a Duch jest niewidzialną rzeczywistością. Bez Ducha Świętego, chrzest w wodzie nie ma znaczenia. Jak widać z powyższych wersetów nie zostaliśmy ochrzczeni tylko "idąc" przez morze, ale też zostaliśmy ochrzczeni "będąc pod obłokiem". To znaczy, że zostaliśmy ochrzczeni w wodzie i Duchem Świętym. Potwierdził to Jan Chrzciciel, kiedy powiedział: "Ja chrzcilem was wodą, On zaś będzie chrzcił was Duchem Świętym" (Ew. Mk. 1:8).

Paweł potwierdza to w Liście do Koryntian. *"Bo też w jednym Duchu wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jedno ciało - czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni, i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem"* (1.Kor. 12:13). Ważne jest, aby każdy, kto został ochrzczonej, dobrze rozumiał, że został ochrzczonej nie tylko wodą, ale raczej Duchem Świętym. Tak, jak kiedyś Izraelici, kiedy przechodzili przez Morze Czerwone byli pod obłokiem, tak samo i my jesteśmy ochrzczonej nie tylko w wodzie, ale w nie-

biańskiej rzeczywistości Ducha Świętego.
Do tego potrzebujemy żywej wiary.

Ochrzczeni w Chrystusa

W Liście do Koryntian pisze, że lud Boży był ochrzczony w Mojżesza (1.Kor. 10:2). W żadnej księdze Pisma Świętego nie czytamy o tym, że Izraelici byli ochrzczeni w Mojżesza. Dlaczego więc Paweł tak pisze? Do tego potrzebne jest objawienie. W Piśmie Świętym, Mojżesz jest obrazem i cieniem Chrystusa. Jeżeli lud kiedyś był ochrzczony w Mojżesza, to znaczy, że dzisiaj wierzący są chrzczeni w Chrystusa. Jeżeli dzisiaj ktoś uwierzy w Jezusa Chrystusa, przyjmuje Go do swego serca. Ale to nie wystarcza. Taki ktoś musi być ochrzczony. W języku greckim w oryginalnym tekście użyto określenia "wierzyć w Chrystusa". W ten sposób dzisiaj opisujemy naszą wiarę (Rz. 6:3; Gal. 3:27). Celem żywej wiary jest nie tylko fakt, że Chrystus jest w nas, ale także to, że my jesteśmy w Nim (Ew. J. 14:20). Jeżeli ktoś, kto uwierzy i dokładnie zrozumie tę

prawdę, to oczywiście zechce się ochrzcić.

Jeżeli uwierzmy i zostaniemy ochrzczeni, to stajemy się jedno z Chrystusem. W innym miejscu Biblii, jedność z Chrystusem opisana jest jako "wszczepienie", "powiązanie", "spojenie" (Rz. 6:3-5). Przez chrzest stajemy się z Nim wspólną jednością. Dzięki jedności mamy część bogactwa Chrystusowego w tym kim On jest i czego dokonał. A więc mamy część:

- Doskonałego człowieczeństwa Pana Jezusa Chrystusa
- W Jego boskości
- W Jego śmierci i Jego zmartwychwstaniu
- W Jego wstąpieniu do nieba
- W Jego autorytecie i w całym Jego dziele.

"I nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie" (Ef. 2:5-6). Zastanó-

wmy się: Gdzie my dzisiaj jesteśmy? Czy jesteśmy na ziemi, czy w okręgach niebieskich? Jesteśmy i tu i tam. Jesteśmy na ziemi, ale Pan Jezus usiadł w okręgach niebieskich, a my z Chrystusem. Jak to może być? To jest możliwe wtedy, kiedy przez Ducha Świętego stajemy się jedno z Chrystusem. Bo w jaki inny sposób moglibyśmy wraz z Nim umrzeć, zmartwychwstać, wniebowstąpić, gdybyśmy nie byli z Nim jedno. Nie ma innej drogi, tylko przez żywą wiarę i chrzest w Chrystusa. W Liście do Rzymian (Rz. 6:3-5) czytamy, że przez chrzest osiągnęliśmy wspaniałą jedność z Chrystusem. To jest nasze zbawienie. Widzimy zatem, że chrzest jest bardzo ważny. *"Kto uwierzy i ochrzczony zostanie, będzie zbawiony"* (Ew. Mk. 16:16).

Moc szatana i moce ciemności zniszczone

Dzięki Bożej ingerencji, w Morzu Czerwonym utopił się faraon z całym swoim wojskiem. Kiedy Izraelici zobaczyli jak Bóg zniszczył ich wroga, będąc już po

drugiej stronie morza, śpiewali pieśń pochwalną pełną radości i wdzięczności. Jak wspaniale zakończyło się przejście przez Morze Czerwone! To jest obraz naszego doświadczenia chrztu. Jeżeli ochrzczysz się, to moce szatańskie i moce ciemności będą tak samo pokonane jak kiedyś faraon i jego wojsko. Dłużej nie będą mogły cię prześladować. Nie tylko wejdziesz w Chrystusa i staniesz się z Nim jedno, ale także doświadczysz faktu, że Bóg przez śmierć Chrystusa na krzyżu osądził i zniszczył szatana, moce ciemności i śmierć. *"Skoro zaś dzieci mają udział we krwi i ciele, więc i On również miał w nich udział, aby przez śmierć zniszczyć tego, który miał władzę nad śmiercią, to jest diabła"* (Hebr. 2:14). Chwała Panu!

Każdy ochrzczony musi doświadczyć tego osobiście. Zawsze, kiedy atakuje cię szatan, bierz rzeczywistość chrztu w Duchu i śmiało ogłaszaj diabłu i mocom ciemności: "Śmierć Chrystusa na krzyżu osądziła was i pokonała. Teraz ja jestem je-

dno z Chrystusem. Od teraz nic nie macie do mnie!" Jeżeli tak będziesz mówić, to uciekną od ciebie moce ciemności. W Chrystusie jesteśmy więcej niż zwycięzcami (Rz. 8:37). Musisz nauczyć się brać rzeczywistość chrztu, aby rozbroić szatana i jego moce. *"Który nas wyrwał z mocy ciemności i przeniósł do Królestwa Syna swego umiłowanego"* (Kol. 1:13). Jak wspaniały jest chrzest!

2. Przejście przez Jordan

(Księga Jozuego rozdziały 3 i 4)

Przypatrzmy się następnemu przykładowi dotyczącemu chrztu: przejściu przez Jordan. Izraelici mieli poza sobą Morze Czerwone, w którym Bóg zniszczył faraona i jego wojsko. To pokazuje Boży sąd nad szatanem i władcami ciemności w czasie naszego chrztu. Dlaczego Izraelici musieli po raz drugi przejść przez wodę, przejść przez Jordan? Wprawdzie Izraelici mieli poza sobą Egipt, ale sposób życia i obyczaje Egiptu, jak też radość z egips-

kich dóbr tkwiła w nich. Podczas wędrówki po pustyni narzekali na Mojżesza. Ulegali pożądliwościom swojego ciała, modlili się do bożków egipskich i buntowali się przeciwko Bogu. W końcu nie chcieli wejść do dobrej ziemi. To doprowadziło do tego, że musieli przez czterdzieści lat wędrować po pustyni. Ich stan można porównać do stanu wielu obecnie żyjących wierzących. Mimo, że uwierzyliśmy i jesteśmy uratowani na wieczność, w dalszym ciągu znajdujemy się w naszym ciele, upadłym, naturalnym "ja". Często grzeszymy i buntujemy się przeciwko Bogu, ale dzieło Boże jest bardzo dokładne. Na przykładzie tego obrazu widzimy, że przez chrzest możemy przezwyciężyć swoje "ja", ciało i upadłą naturę.

Pierwsze pokolenie, które wyszło z Egiptu i buntowało się przeciwko Bogu, wymarło na pustyni. Drugie pokolenie, które przeszło przez Jordan, weszło do dobrej ziemi. Kiedy kapłani niosący Arkę Przymierza wstąpili do Jordanu, wody Jordanu stanęły. Podczas przechodzenia ludu

przez Jordan, kapłani stali na suchym gruncie w Jordanie tak długo, aż cały lud przeszedł przez Jordan. Bóg rozkazał Jozuemu, aby każde z dwunastu plemion wzięło z Jordanu kamień, który należało przenieść na drugi brzeg rzeki tam, gdzie obozowali. Następnie Jozue polecił, aby do Jordanu zostało przeniesionych 12 innych kamieni na miejsce, na którym stali kapłani. Kiedy kapłani z Arką Przymierza wyszli z Jordanu, woda wróciła na swoje miejsce i przykryła 12 kamieni, które Jozue umieścił w Jordanie. Ten opis jest pełen znaczenia.

Z Chrystusem jestem ukrzyżowany

Kamienie, które Jozue zostawił w Jordanie reprezentują nasze "ja", ciało i upadłe stare stworzenie. To wszystko zostało pogrzebane w Jordanie. *"Wiedząc to, że nasz stary człowiek został wespół z nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało zostało unicestwione, byśmy już nadal nie służyli grzechowi"* (Rz. 6:6). Jeżeli zostaniemy przez chrzest zanurzeni w wodzie, zosta-

nie pogrzebane nasze stare "ja". Kiedy wynurzamy się z wody, wynurzamy się jako nowy człowiek. Obrazem tego jest 12 kamieni, które Izraelici wydobyli z Jordanu i wynieśli je na brzeg. *"Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili"* (Rz. 6:4). W chwili, kiedy nasze stare "ja" zostało przez chrzest pogrzebane, od tego momentu postępujemy w nowości życia. Staliśmy się nowym stworzeniem. *"Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe"* (2.Kor. 5:17). Skończyło się stare życie, i w Chrystusie zostało wydane nowe stworzenie. Od tego momentu nie żyjemy naszym starym życiem, ale teraz żyje w nas Chrystus. *"Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus"* (Gal 2:20).

Kiedy szatan zechce nas kusić i potępić gdy jesteśmy słabi, albo kiedy upadliśmy,

to musimy powiedzieć szatanowi, sobie samemu i przed Panem: "W Chrystusie mój stary człowiek jest ukrzyżowany. W Chrystusa jestem ochrzczone. Teraz On żyje we mnie". *"A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje wraz z namiętnościami i żądzami"* (Gal 5:-24). Trzeba pamiętać, że rzeczywistość tego faktu jest w Duchu. Dlatego ważne jest, abyśmy zostali ochrzczeni w Chrystusa i uczyli się codziennie postępować w Duchu.

Izraelici dwa razy przeszli przez wodę - przez Morze Czerwone i przez Jordan, dlatego nazwani są Hebrajczykami. Można powiedzieć, że Hebrajczycy to są ci, którzy przechodzą przez wodę. My, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, *"przeszliśmy ze śmierci do żywota"* (1.J. 3:14) oraz *"przeszedł z śmierci do żywota"* (Ew. J. 5:24b) i *"aby odwrócić od ciemności do światłości i od władzy szatana do Boga"* (Dz. Ap. 26:18b). Nasz stary człowiek wraz ze starym stworzeniem został pogrzebany z Chrystusem.

"Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe" (2.Kor. 5:17). W tym sensie, my również przez chrzest przeszliśmy dwa razy przez wodę. Z jednej strony Bóg osądził szatana i świat. Z drugiej strony nasze stare "ja", stary człowiek i ciało zostało przez chrzest pogrzebane. W zmartwychwstaniu Bóg wydał nowego człowieka po to, abyśmy już od tego momentu mogli prowadzić nowe życie.

3. Noe w arce znajduje ratunek przed potopem (1.Ks. Mojż. rozdz. 7)

W czasie życia Noego, Bóg widział zło, zepsucie, wrogość człowieka. Dlatego postanowił w wodach potopu zniszczyć wszystko, co było złe na ziemi. *"Ale Noe znalazł łaskę w oczach Pana"* (1.Mojż. 6:8). Bóg kazał Noemu zbudować arkę według Bożego planu. Noe wraz z rodziną (8 osób) wszedł do arki i został uratowany od sądu Bożego. Byli to jedyni

ludzie, którzy zostali uratowani. Jaki to ma związek z nami dzisiaj? Piotr porównuje chrzest do uratowania Noego w arce (1.Ptr. 3:20-21). Tak jak kiedyś Noe ze swoją rodziną, wszedł do arki i zostali uratowani, tak samo i my zostaniemy wyratowani od przyszłego sądu Bożego, jeżeli codziennie będziemy żyć w rzeczywistości chrztu.

Dzisiaj żyjemy w czasie, kiedy Jezus Chrystus po raz drugi przyjdzie na ziemię. W Słowie Bożym czytamy, że w tym samym czasie nadejdzie sąd Boży nad całym światem. Ten czas jest już bardzo blisko! Jak obecnie ludzie żyją? Wszystko toczy się dookoła jedzenia, picia, rodziny, pracy. Każdy chce spędzić miło czas i rozkoszować się życiem. Tak samo było za dni Noego. *"Albowiem jak było za dni Noego, takie będzie przyjście Syna Człowieczego. Bo jak w dniach owych przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali, aż do tego dnia, gdy Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, że nastął potop zmiotł wszystkich, tak będzie i z przyj-*

ściem Syna Człowieczego" (Ew. Mat. 24:-37-39).

Kiedy Pan Jezus przyjdzie powtórnie, Bóg będzie sądzić ziemię, tak jak to było za dni Noego. Wielki dzień gniewu Bożego będzie trwał trzy i pół roku, podczas którego Bóg osądzi cały świat (Obj. 6:17). Tak samo jak za dni Noego, nasz ratunek jest w arce, to znaczy musimy wejść w życie Chrystusa i do *Jego* Kościoła. Może się to stać przez rzeczywistość chrztu, a nie przez jakiś rytuał. Nasza żywa wiara i chrzest w Chrystusa, są podstawą naszego ratunku przed sądem Bożym, który wkrótce nadejdzie na ziemię. Opierając się na rzeczywistości chrztu, musimy nauczyć się codziennie żyć przez Chrystusa i w ten sposób przygotować się na nadchodzące powtórne Jego przyjście. Jeżeli to będziemy robić, to tak jak Noe i jego rodzina, zostaniemy zachowani od sądu Bożego.

Nie zwlekaj, ochrzczij się teraz!

Jeżeli będziemy mieć przed oczami przejście ludu przez Morze Czerwone, Jordan i zbawienie w arce, zrozumiemy dlaczego musimy się ochrzcić. Przez chrzest wejdziemy we wspañałą jedność z Chrystusem. Pan Jezus powiedział: *"Owego dnia poznacie, że jestem w Ojcu moim i wy we mnie, a Ja w was"* (Ew. J. 14:20). Taka jedność jest pełna tajemnicy, wspañała i bardzo praktyczna. Musimy dobrze to rozumieć. Jeżeli przez wiarę przyjęliśmy Chrystusa, to następnie musimy ochrzcić się, abyśmy przez wiarę weszli w Chrystusa. A więc chrzest jest koniecznością!

Upamiętanie się i chrzest

Kiedy w Jeruzalem Piotr po raz pierwszy głosił ewangelię, ludzie pytali: *"Co mamy robić, mężowie bracia?"* (Dz. Ap. 2:37). Piotr odpowiedział: *"Upamiętajcie się i niechaj się każdy z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie*

grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego" (Dz. Ap. 2:38). Kiedy ludzie upamiętali się ze swoich grzechów, wtedy bez ociągania ochrzcili się. *"Ci więc, którzy przyjęli słowo jego, zostali ochrzczeni i pozyskanych zostało owego dnia około trzech tysięcy dusz"* (Dz. Ap. 2:41).

Piotr w domu Korneliusza

Po jakimś czasie Bóg posłał Piotra do rzymskiego setnika Korneliusza, aby mogła być głoszona dobra nowina o Jezusie Chrystusie Korneliuszowi oraz jego krewnym i przyjaciołom. Kiedy Piotr mówił, również i oni uwierzyli w Jezusa Chrystusa i otrzymali Ducha Świętego. Piotr powiedział: *"Czy może ktoś odmówić wody, aby ochrzcić tych, którzy otrzymali Ducha Świętego jak i my? I rozkazał ich ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa"* (Dz. Ap. 10:47-48a). Piotr nawet nakazał, by ochrzcili się!

Przykład Pawła

Kiedy Saul z Tarsu (później nazwany Pawłem) szedł do Damaszku, aby prześladować chrześcijan, w drodze ukazał mu się Pan Jezus w wielkim jasnym świetle. Paweł oślepnął i musiano go poprowadzić do Damaszku, gdzie przez trzy dni pościł i modlił się (Dz. 9:3-18; 22:5-13). Pan wysłał do niego bogobojnego człowieka, Ananiasza, który miał położyć na Saula ręce, aby Saul mógł znowu widzieć. Zaledwie Saul przejrzał na oczy, Ananiasz powiedział: *"A czemu teraz, zwlekasz? Wstań, daj się ochrzcić i obmyj grzechy swoje, wezwawszy imienia jego"* (Dz. Ap. 22:16).

Przykład stróża więziennego

W Dziejach Apostolskich czytamy, że wiara i chrzest są ze sobą powiązane. *"A około północy Paweł i Sylas modlili się śpiewem wielbili Boga, więźniowie zaś przysłuchiwali się im. Nagle powstało*

wielkie trzęsienie ziemi, tak że się zachwiały fundamenty więzienia i natychmiast otworzyły się wszystkie drzwi, a więzy wszystkich się rozwiązały. A gdy się przebudził stróż więzienny i ujrzał otwarte drzwi więzienia, dobył miecza i chciał się zabić, sądząc, że więźniowie uciekli. Lecz Paweł odezwał się donośnym głosem, mówiąc: Nie czyn sobie nic złego, bo jesteśmy tu wszyscy. Zażądał wtedy światła, wbiegł do środka i drżąc cały, przypadł do nóg Pawła i Sylasa, i wyprowadziwszy ich na zewnątrz, rzekł: Panowie, co mam czynić, abym był zbawiony? A oni rzekli: Uwierz w Pana Jezusa, a będziesz zbawiony, ty i twój dom. I głosili Słowo Pańskie jemu i wszystkim, którzy byli w jego domu. Tejże godziny w nocy zabrał ich ze sobą, obmył ich rany, i zaraz został ochrzczone on i wszyscy jego domownicy" (Dz. Ap. 16:25-33). Aby się ochrzcić nie czekali do rana! To pokazuje, że wiara i chrzest należą do siebie jak para butów.

Przykład eunucha

Niektórzy czują się nieswojo, kiedy podczas chrztu są obserwowani przez wielu. Nie odraczaj chrztu z jakiegoś tam powodu. Z biblijnego punktu widzenia, podczas chrztu nie potrzeba wielu ludzi. Jedynymi ludźmi, którzy muszą być obecni, to jest chrzczony i ten, który chrzci. Tak jak to zostało opisane w Dziejach Apostolskich (8:26-40). Czytamy tam o Filipie, który głosił ewangelię eunuchowi, ważnemu urzędnikowi z Etiopii. *"A gdy tak jechali drogą, przybyli nad jakąś wodę, a eunuch rzekł: Oto woda; cóż stoi na przeszkodzie, abym został ochrzczony?"* (Dz. Ap. 8:36). Eunuch nie pytał, czy powinien uwierzyć, tylko pytał, czy może być ochrzczony. Filip powiedział *"Jeśli wierzysz z całego serca, możesz. A odpowiadając, rzekł: Wierzę, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym. I kazał zatrzymać wóz, zeszli obaj, Filip i eunuch, do wody, i ochrzcił go"* (Dz. Ap. 8:37-38). Z tego widzimy, że chrzest musi nastąpić bezpośrednio po uwierzeniu w Jezusa Chrystu-

sa, i nie jest tu konieczna obecność wielu ludzi. Najważniejsze, aby zanurzyć się w rzeczywistość chrztu. Nie zwlekaj! Jeżeli ochrzczysz się, będziesz miał wielką radość: *"lecz radując się jechał dalej swoją drogą"* (Dz. Ap.8;39b).